

Egy Boomer vallomásai

2020 január 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

„A fiatalok elvetemültek és semmirekell?k. Sohasem lesznek olyanok, mint a régi id?k fiatalsága. (...)"

„A fiatalok elvetemültek és semmirekell?k. Sohasem lesznek olyanok, mint a régi id?k fiatalsága. A mai fiatalok nem lesznek képesek meg?rizni kultúránkat."

Babiloni tábla Kr. e 3000-b?l

Így, az év vége felé, szokás valamiféle mérleget vonni az elmúlt év eseményeib?l és elgondolkodni azon: mit is jelentenek azok. Persze nem lesz ez sem objektív, sem pedig független, hiszen már az a tény, hogy ki miket tart fontosnak, az is az illet? ízlését, világnézetét (hogy nagy szavakat használjak) testesíti meg. Egy ilyen rövid publicisztikában azonban képtelenség egy ilyen zaklatott év teljes eseménysorát kivesézni. Marad az, hogy egyetlen, jellegzetes tendenciát, történést választ ki az ember, melyet a legfontosabbnak, vagy legalábbis a legérdekesebbnek tart. Számomra ez – személyes érintettség okán is – a „Boomer" jelz? felbukkanása és tündöklése volt.

Úgy esett, hogy a távoli, vadregényes Új Zéland parlamentjében egy bizonyos Chlöe Swarbrick nevezet? ifjú honanya éppen marhaságokat beszélt a klímahiszti keretében, mikor egy id?sebb képvisel? – nyilván unva a sok hülyeséget – közbeszólt. Erre Chlöe, az „Ok. Boomer" kifejezéssel reagált. Ebb?l lett világra szóló hír, úgyis, mint a frappáns válaszok csimborasszója.

Ez a szó, mely hatalmas karriert futott be a haladó sajtóban – mint annyi másik – az angol szlengb?l származik, mert ahogyan a világ egyre primitívebbé válik, úgy a nyelv eszközei is elveszítik finom, bonyolult jelentéseiket, és olyan csoportok, szubkultúrák szavaihoz fordul, melyeket még akár néhány évtizede is joggal szalonképtelennek ítéltek és akiknek aktív szókincse legfeljebb 300 szóra tehet?.

Mondjuk az ? világukhoz ez pont elég, lehet, sok is.

Nagyjából az 1941 és 1965 között születettekre alkalmazzák, a „baby boom" korszakára. Ekkoriban, mint minden háborús id?szak után, rengeteg gyerek született, akikkel a sors vagy az életösztön pótolni akarja az elesetteket. ?k aztán, feln?ve, felépítették a háború utáni jólétet. Ezt most a szemükre hányják, mert – az új kelet? nézetek szerint – mindeközben tönkre is tették a bolygót. Persze a valóság közel sem volt annyira egyértelm? és egyszer?, mint e szó mai használói gondolják.

Maga Chlöe éppen 25 esztend?s, mikor eme sorsfordító szavak elhangzanak. Szép kor, kétségkívül. Nagy Sándor például ekkorra már megverte a perzsa seregeket a granikoszi csatában. Az életrajzát elnézve, a leányzó soha semmiféle természettudományos dolgot nem tanult, eddigi, parlamenten kívüli pályája során els?sorban és szinte kizárólag a divattal foglalkozott, annak is a ruházatban megjelen? formájával. A rokolyák és bugyogók világából csöppent a légkörfizika és a gázdinamika szofisztikált tudományába. Így hát e tárgyakban állásfoglalásának megalapozottságát kissé gyanakodva kell szemlélnünk.

Mondjuk, bizonyára idegesíti, hogy mennyire túlkoros mindannyiunk Gretájához képest.

A „Boomer" nemzedék egyáltalán nem egyforma utat járt be szerte a világon. Egy ekkoriban született kínai, néger, nyugati, vagy éppen közép-európai sorsában nem sok hasonlóságot lehet felfedezni. Érdemben mesélni persze csak a saját, megélt, közép-európai sorsán keresztül tud az ember.

Zárójel. Mi például itt, Közép-Európában egészen biztos, hogy a kirívó fogyasztásunkkal nem gyilkoltuk a bolygót. A lódenkabát és a svájcisapka korában n?ttünk fel, nem volt autónk, s?t még TV is csak elszórtan. Szemetet, hulladékot alig termeltünk, azt a keveset amink volt, újra és újra felhasználtuk, ami elromlott, azt megjavítottuk. Ez volt a szocialista út és élet. A nagy fogyasztási lázat – lévén szocialista ország – népi demokratikus módon, választott képvisel?ink útján élveztük ki. ?k kit?n?en éltek, még nyugati szemmel is, de ahhoz kevesen voltak, hogy ezzel tönkretegyenek bármit is, a saját renoméjukon kívül. És így volt ez szerte a „béketáborban", mindenütt. Nem nagyon van miért szégyellni magunkat. Zárójel bezárva.

Most mégis, mi is azt kapjuk a képünkbe, a saját gyerekeinkt?l, unokáinktól, hogy mi mérgeztük/mérgezzük meg a földet, s?t az egész emberiséget fenyegetjük már. Azok mondják ezt akik minden kényelmüket és szabadidejüket, melyet a szidalmazásunkkal tölthetnek, nekünk köszönhetik, amint mi is mindent – jót, rosszat egyaránt – az el?ttünk járóknak köszönhettünk. Persze kevés mentségünk van, hiszen mi neveltük ilyenné ?ket, mikor mindent –

így a korlátlan engedékenységet is –, amihez mi nem jutottunk hozzá, megadtunk, megengedtünk nekik.

Nem tehetünk mást, el kell hát viselnünk az igaztalan vádakat, hiszen ?k a gyerekeink és az unokáink.

A generációs szembenállás egyáltalán nem új dolog. Már Kr. e 3000-b?l is maradt fenn olyan babiloni agyagtábla, mely a fiatalság viselkedésének elviselhetetlenségére panaszkodik. De olvashatunk ilyet Platóntól napjainkig. Eközben, minden bizonnyal, az éppen akkori „mai fiatalok” egymás között szidták a begyöpösödött, maradi, szklerotikus öregeket, akik megakadályozzák ?ket a világ jobbá tételében.

Hiányzott azonban a megszokott képletb?l a haladó média és az ostobaságot globálissá emel? internet. És hiányoztak azok, akik a fiatalság elégedetlenségéb?l, világmegváltó vágyaiból politikai hasznot kovácsolnak.

?k azok, akiknek érdekében áll az ellentét elmélyülése.

Akik úgy vélik, hogy az ifjúságban fogékony közeget találnak százszor elbukott, poros nézeteik számára, mert – mint tudjuk – egy csecsem?nek minden vicc új. ?k fedezik fel a mit sem sejt? áldozatokat, a Grétákat, Blankákat és a szellem más sasmadarait, hogy aztán alkalomadtán el is dobják ?ket. Egész politikai iparág épül a magasra szított generációs ellentétre, elég csak a Momentum tündöklésére gondolni.

Bogaras és nem ritkán rosszindulatú vénemberek manipulálják az arra fogékonyakat, miközben furcsa, torz önképük szerint ett?l – úgy hiszik – maguk is fiatalok maradnak, ami egyfel?l rendkívül nevetséges, másfel?l pedig tragikus, hiszen arra vágynak, amire épp ésszel senki: fiatalon akarnak meghalni.

Beszélgessünk a gyerekeinkkel; nincs jobb ötletem.

https://aristo.pestisracok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló